

день са силѣше да излѣзе на свободно самодѣйствіе. Но ще видимъ можилъ-ли е нѣщо да извѣрши за са-мобѣтностъта на бѣлгарскыя народъ. —

Първото време на Светославовото правленіе обличаше мирно царуванье, което бѣше съсрѣдото-чено въ вѣтрѣшното нарежданье на Държавата, за-щото другытѣ до сега са ползовали отъ вѣтрѣшни-тѣ и безредици. На Светослава са струваше, че за да оздрави слабото положеніе на Бѣлгарія, трѣба понапредъ да я осигори отъ околнытѣ царчины. Сър-бія и Византія му сѫ са представили първи, съ кои-то той трѣба да има искрени и мирни сношенія. Бѣлгарія бѣше твърдѣ много изнемощѣла, за да мо-же да са бори съ иѣкого, и Светославъ са бѣ рѣ-шилъ да отбѣгва сѣкакъ тѣзи борба.

Тогазъ въ Сърбія владѣяше Стефанъ Милотинъ, който, като нѣмаше дѣца отъ първѣтѣ си двѣ жены, рѣши са да земе и третя, и да са сроди съ Светослава, който му предложи 1298 година сестра си, дѣщеря Тертерева отъ втората му жена (⁶). Това сближаванье съ Сърбія било противно на Андрониковата политика, който отъ своя страна искаше да са сближи съ Милу-тина не за друго, освѣнь за да удържи Сърбите да не нападнатъ на Империята. Андроникъ съ помощта на патріаршеско едно посланіе, убѣди Стефана, че съюзътъ съ бѣлгарката е незаконенъ, защото е бѣль свързанъ, докато била еще жива втората жена Милотинова; и му предложи дѣщеря си Симонида, а Светославовата сестра бѣ испратена въ Цариградъ на сгледа. Но и отъ тѣзи сватовщина нѣма добры сестини за бѣлгаритѣ, които сѣкога излѣгани оста-вахѫ и загубвахѫ. А на туй причината е тѣхното простодушіе и грѣцката лукавщина: лукавы бо

(⁶) Слѣдователно отъ Кира-Марія, какъто видѣхмы по-горѣ, дѣщеря Мичева. —